

[Kalnæs]

administrere det, for det, der sker, er, at Sønderjyllands Højspændingsværk eller de værker, der ligger under det, opkræver en elafgift svarende til det antal kilowatttimer, de sælger. Det eneste, der skulle ske, var, at de i det, de dér beregner, skulle fratække afgift af den mængde el, der var produceret af vindmøllen. Ingen problemer i det. Det er da klart, at det betyder, at man nedsætter udgifterne for elværkerne, men det skulle jo gerne også komme forbrugerne til gode. Elværkerne snakker i hvert fald hele tiden om, at de gør alt for at fremstille så billig elektricitet til forbrugerne som muligt, så hvis der er noget som helst indhold i det, skulle det i den sidste ende komme forbrugerne til gode. Det er altså simpelt at administrere.

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at det ikke bare er simpelt at administrere; sådan skulle man faktisk gøre i dag. I virkeligheden overtræder man med administrationen i dag den lov, man har. Det er sådan, at alle de små vindmøller, som producerer elektricitet, sælger en hel del elektricitet til forsyningsselskaberne, og forsyningsselskaberne sælger denne elektricitet videre til forbrugerne og opkræver elafgift af den. Det er i strid med loven, fordi der står i loven, at vindkraft fremstillet på små vindmøller er afgiftsfri. Man overtræder loven, sådan som den er i dag, og derfor er man nødt til enten at ændre den nuværende lov eller også indføre et afregningssystem, der fuldstændig svarer til det, jeg har foreslået her. En af delene må man gøre, for ellers handler man altså i strid med loven.

Sammenfattende må jeg sige, der er rimelig økonomi i at fremstille elektricitet ved hjælp af vindkraft. Der er mere forvridding, sådan som loven er udformet nu, end der vil være, hvis man ændrer den sådan, som vi har foreslået. Man er nødt til at ændre elafgiftsloven under alle omstændigheder, da man handler i strid med den i dag, sådan at administrationen bliver sådan, som vi har foreslået her. Derfor er der altså ingen administrative problemer i det.

Hvis man ser på det rent samfundsøkonomisk, ser man, at der er en meget stor fordel i, at vi giver os til at bruge vedvarende energi, som vi ikke skal importere fra udlandet, men i stedet får fra den megen blæst, vi har her i landet, og at vi fremstiller disse vindkraftværker her i landet og dermed hjælp-

per på arbejdsløsheden, og samtidig får vi stor mulighed for eksport. Vi nedsætter forureningen ved hjælp af dette, og den styrkelse af anvendelsen af den vedvarende energi og de miljøforbedringer, der kan komme derigennem, og de arbejdspladser, vi kan opnå derved, er selvfølgelig de væsentligste argumenter for SF i denne sammenhæng.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg synes, det var glimrende, at hr. Kalnæs selv illustrerede, at det, man har foreslået, ikke kan lade sig gøre. Når hr. Kalnæs forklarer, at man overtræder loven allerede ved, at man opkræver afgift af den elektricitet, elselskaberne får fra de små møller, så er det, fordi det ikke kan lade sig gøre i praksis at skille det fra. Hvordan skulle et elselskab, der får et givet antal kilowatttimer fra en vindmølle, der går ud i det store fællessystem, sortere det fra? Man kunne sige, at man ikke afregner over for staten; men ude i forbrugerleddet er det sådan, at når man får en opkrævning, så er der pålagt en afgift pr. kWh, man har brugt. Det kan man modregne i sin afgiftsopgørelse, hvis det er en erhvervsvirksomhed, men det er brugt privat. Altså, hr. Kalnæs har selv forklaret, at i praksis kan det, man foreslår, ikke lade sig gøre.

Så har man været inde på de valutariske hensyn. Hvis nogen skulle påberåbe sig, at man har fået held til at spare noget som helst på energien ved hjælp af afgiftspolitik, så er det det rene og skære pral. Når der er en nedgang i forbruget af olie og andre ting, så hænger det ganske enkelt sammen med, at man har sat erhvervslivet og store dele af transportsektoren og en masse andre ting i stå. Når man lukker fabrikker, så skal der naturligvis ikke varmes op, der skal ikke bruges energi. Og når man stopper byggeriet i samfundet, så skal der ikke produceres byggematerialer, så skal der ikke transporteres byggematerialer, og så får man naturligvis et mindre energiforbrug i samfundet. Det er helt oplagt, at de seneste 5-10-15-20 år har været befængt med lappeløsninger, tilskudsordninger, særregler, og alt imens det accelererede, er samfundet gået helt i fisk for os. Prøv at se på, hvordan det står til med økonomien!

Jeg skal ikke komme nærmere ind på hr. Flygaards manglende evne til at forstå de